

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ivamá!?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Heita verður gjørt uttan meirakostnað fyri lýsaran.

Stór avbjóðing fyri føroyskar tónleikarar og Norðurlandahúsið

Meistarar av øllum meistarum spælir í Norðurlandahúsinum

Um eina viku sleppur Føroya Symfoniorkestrur at royna seg av álvara. Eisini skal Norðurlandahúsið vísa, hvør dugur er í tí.

Tað er meistarar av meistarum av violinspælunum í heiminum. Alberto Lysy, sum vitjar í Føroyum.

Hann hevur verið her tvær reisir áður. Men hetta verður so fyrstu ferð, hann spælir saman

við okkara egna — Føroya Symfoniorkestri. Eisini sleppa tveir ungir føroyskir tónleikarar, Jóhannes Andreassen og Jens Christian Guttusen at royna seg. Teir skulu spæla saman við meistarunum Lysy.

Norðurlandahúsið er ungt og nýtt. Kortini hava nógvir frágir og kendir útlendskir tónleikarar spælt í hesum mentanarmiðdepli. Uttan at

undirmeta nakran, so má tó sigast, at vitjan Lysy's verður kanska ein tann størsta avbjóðing Norðurlandahúsinum higartil. Og fyri tað — hjá føroyskum tónleiki av tí slagnum.

Leygardag og sunnudag

Tværs konserter verða við Lysy og øðrum. Leygardagin 1. september kl. 16 verður tann fyrri, ið er ein kamarkonsert.

Albert Lysy spælir violin, Jóhannes Andreassen, klaver og Jens Christian Guttusen, cello. Á skránni eru Tartini, Mozart, Bloch og Brahms.

Sunnudagin kl. 16 verður orkestrakonsert. Her er tað Føroya Symfoniorkestrur við Boga Lützen sum dirigenti, ið leggur fyri við eitt nú Gluck, Schubert og Tchaikovsky.

At enda verður ein konserterapsodi fyri violin og klaver. Albert Lysy spælir violin og Jóhannes Andreassen, klaver.

Vitjanin er komin í lag í samráð við Steen Cold, leiðara á Norðurlandahúsinum og Eyvindur Mohr, listarmann, ið hevur havt rætttiliga nógv samband við henda kenda útlenska violinspælaran.

Hvør er Lysy!

Hvør er so hesin kendi Lysy!

Hann varð føddur í Buenos Aires í 1935. Í Argentina spældi hann hjá Ljerko Spiller. Hann helt fram at læra violinspæl í Europa, og í 1955 vann hann heiðursløn fyri violinspælarar í Belgíu — Drottning Elizabeth kappingin — og her kom hann í samband við Yehudi Menuhin, ið var ein av dómurum. Alberto Lysy helt fram við útbúgving síni hjá Yehudi Menuhin í fleiri ár.

Lysy hevur spælt í Grikkalandi, Ísrael, Japan, India, og hann hevur fleiri ferðir gjørt konserterferðir í Suðurameríku. Sovjetiska mentamálaráðið beyð honum á konsertferð í USSR, og hann hevur tvær ferðir ferðast runt í USA, har hann fekk stak góða móttøku. Lysy hevur ikki bert ferðast sum solistur, hann hevur brúkt nógv tíð til kamar-musikk, hevur stjórnað fleiri av teimum bestu kamar-musikkorkestrum í Europa og Ameríka og hevur spælt á teimum tydingarmiklastu festivalunum. Sum lærari arbeiðir hann saman við Yehudi Menuhin á Menuhin akademíinum í Stoke d'Abernon í Onglandi, og sum tónleikastjóri hjá International Menuhin Music Academy í Gstaad, Switzerland, hevur hann stjórnað víða um í USA og Europa.

jan

Í hesum hundadøgum...

Hundabøli

Lag: Hundurin Brúni

Inni á kontóri
har situr ein blaðstjóri
síður skulu fyllast
og hampafólk útspillast

Men undir einum stóli
liggur hundurin Róli
so spentur hann tivar
meðan húsbóndin skrivar

Bráðdliga blaðstjórin hvesti:
lortaspann eg gevi presti
hoyr eitt geyl frá óðum manni:
ollum brúnum hundum bannið
eitt eg sigi Føroya fólk.
... fjandin er í fríðarbolki,
hugdi upp og smiltist fróur
líðugt arbeið, greinin góð er

Meðan hundurin Róli
knurrað blítt á heitum bóli
stjórin kinnir skinnid
tí greinin flóvar sinnid

Sita slík og eta rækjur
kaviar og feitar sakir
heitan rætt av dýrum slagi
so at ríkiligt fær magi
góðan bit av sjokolátu
hóskar væl til luxusátid
og cigarin er so eftir
tá ið stjórar sita mettir

Men dúgvur vilja flúgva
á fríð og semju trúgva
oh, dúgva tú manst vita
nógv fáa ongan hita

Frændi

Til føroyingar

Tað var einaferð ein ungur maður frá tykkara landi, sum hevði so stóran alsk til, og stoltleika av landinum, at hann kundi fáa onnur at kenna, at hetta var eitt stað við stórum vakurleika, við ríkari mentan og søgu í ættararvi. Nú tykist hugsjónin horvin. Hann tráðar nú eftir fíggjarligari eydnu. Hann sigur, at yrkjarnir gera ov nógv av, tá teir skriva um vakurleika landsins. Men arbeiðið hjá listarfólki og yrkjarnum er í myndum og orðum at lýsa tað, ið tey kenna, so at onnur kunnu vírdra og skilja tað, sum er rúndan um tey. Tað harmar meg, at ungfolki missa sínar dreymir.

Tí hetta er eitt lítið land, tað eru nógvir møguleikar hjá einstaklinginum at ávirka broytingar og medvirka í framstígum hjá Føroyum.

Ein hævundur kann skriva barnabøkur, hóast ongar vóru áður. Eitt listarfólk kann siggja skitsur sínar á frimerkjum, sum er sædd og samlað um allan heimin. Orðabøkur og onnur verk eru í væntu. Fólk úr øðrum londum kunnu ikki annað enn vera hugtikin av tí stóra talinum av skapandi fólki, sum floyma frá hesum litla fólkatáli.

Ja og her verða og mugu vera broytingar, men góðu tit, varveitið tað ríka familjulívið og alskin til tónleik og nútúru, sum ger tykkara fólk øðruvið enn fólk á flestu øðrum stóðum.

Tað er gott at vita sær, at eitt stað sum hetta er til í heiminum í dag. Tey við evnum kunnu ávirka framtíðina í landi sínum, og í søguni fara fólk at minnast tey. So leitani eftir eydnu hevði verið sera vánaligt býti.

Tey, sum vardveita dreymin og halda fram við arbeiðinum fyri framtíðina, hava stóran heiður uppibornan frá fólki tykkara.

Eg komi frá einum øðrum parti av verðini, men eisini eg takki øllum teimum, sum byggja hetta landið, og teimum, sum hava verið mæð so fitt og hjálpsom.

Gud vælsigni henda blettin av hansara verð, sum eg ongantíð gloymi.

Ein vitjandi, sum lærði nóg

